A°. 1838. Nº. 38.

VRIJDAG, DEN 11 MEI.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

WET van den eersten Mei 1838, houdende verbod van de vlugting uit de districten Nickerie en Coppename.

WIJ WILLEM DES KONINGS WIL, PRINS VAN ORANJE, NASSAU, ENZ. ENZ. ENZ.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

ALLEN die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo door Ons, uit aanmerking van het zich eenige weinige slaven [illegible] van ontvlugting buiten [illegible] aan hunne wettige meesters [illegible] ben gebleken, dat [illegible] in de beide districten *Nickerie* en *Coppename* verordend, en aldaar gepubliceerd, ten einde zoowel in het belang der openbare orde, — volgens welke de slaaf, alleen door tusschenkomst van zijne hooge overheid tot vrijdom kan geraken, — zoodanige onwettige handelingen tegen te gaan, als daardoor tevens de regten van den wettigen meester te beschermen.

ZOO IS HET, ter handhaving van dit zelfde openbaar en hoogst belangrijk oogmerk over de geheele uitgestrektheid dezer Kolonie, dat Wij, gehoord hebbende den Raad in dezen aanzien, hebben goedgevonden en goedvinden en verstaan bij deze:

§ I.

De navolgende artikelen, welke op den tiendien October achttien honderd zeven en dertig in het opper-district *Nickerie* en den zeventwintigsten October achttien honderd zeven en dertig, in het neder-district *Nickerie* als wetsbepalingen zijn afgekondigd, zullen met eenige wijziging van art. 1 en 2, voor de overige gedeelten der Kolonie [illegible] worden.

ARTT. 1.

» De ontvlugting van eenen slaaf uit de » Kolonie *Suriname*, met het kennelijk » oogmerk, om zich van zijnen wettigen » meester te onttrekken, zal worden ge» straft met dwangarbeid op een der » Lands-etablissementen, of stel op de » plantagie zijns meesters, en eenigen an» deren door dezen aan te wijzen grond, » voor den tijd van ten hoogsten *tien* achtereen» volgende jaren.

ART. 2.

» Wanneer zoodanige ontvlugting van » eenen slaaf is voorafgegaan, of vergezeld » geweest door de misdaad van diefstal, of » eenig ander misdrijf tegen den eigendom, » zal de schuldige worden gestraft met » dwangarbeid op eene der plaatsen bij het vorig artikel bepaald, voor den tijd van ten hoogsten *vijftien* jaren.

ART. 3.

» Wanneer de ontvlugting eens slaafs is » voorafgegaan of vergezeld geweest door » eenig misdrijf van geweld of geweld tegen » personen, welken den vlugteling hebben » aangehouden, of trachten aan te houden, » zal de schuldige met den dood worden » gestraft, ten zij zoodanige daad van ge» weld of verzet geene verwonding of eenig » ander schadelijk gevolg heeft te weeg » gebragt, wanneer ook de naaste straf aan » die des doods door den Regter zal kunnen » worden toegepast.

ART. 4.

» Wanneer twee of meer slaven complot » tot ontvlugting buiten de Kolonie ge» maakt, en daarvan regtens voldoende zal » zijn gebleken, zal de hoofd-aanlegger » tot levenslangen dwangarbeid, en ieder » der medepligtigen tot dwangarbeid voor » den tijd van *tien* jaren worden veroor» deeld.

ART. 5.

» Vrije personen, welke de ontvlugting » van eenen slaaf uit de Kolonie door [illegible] » of medeplichtigen van [illegible] » of, middelaars aan [illegible] » [illegible] » finement op een der Lands-etablissemen» ten voor ten minsten *één* jaar, en ten » hoogsten *tien* jaren, welke straf, in de» gevallen bij dit artikel bepaald, die van » dwangarbeid zal zijn voor slaven, zoo » dikwerf deze de ontvlugting van eenigen » slaaf zullen hebben begunstigd of » bevorderd.

ART. 6.

» Wanneer, hetzij vrije personen, hetzij » slaven, zich vóór of tijdens de ontvlug» ting van eenen slaaf met dezen laatsten » aan eenige andere misdaad mogten heb» ben schuldig of medepligtig gemaakt, » welke eene hoogere straf, dan die van » confinement voor vrije personen en van » dwangarbeid voor slaven, gedurende den » tijd van ten hoogsten *tien* jaren, zoude » behooren ten gevolge te hebben, zal de » Regter aan zoodanige schuldigen en » medepligtigen die straf opleggen, welke » vastgesteld tegen de misdaad voor of » bij de ontvlugting van eenen slaaf ge» pleegd.

ART. 7.

» Zoo dikwerf volgens de bepalingen in » deze Wet voorkomende de straf van » dwangarbeid tegen slaven moet worden » uitgesproken, zal deze worden voorafgegaan door eene correctie met slagen, » ter bepaling des Regters.

ART. 8.

» De pogingen tot ontvlugting van eenen » slaaf uit de Kolonie door daden van uit» voering gevolgd, zal met dezelfde » straffen worden achtervolgd als de ont» vlugting, welke door aanhouding of uit» levering van den ontvlugten slaaf is, » of werd verijdeld.

ART. 9.

» Slaven, welke uit de Kolonie zijn ont» vlugt, of bewijslijk hebben gepoogd te » ontvlugten, met het kennelijk oogmerk, » om zich aan den wettigen meester te » onttrekken, zullen nimmer, brieven van » vrijdom kunnen bekomen.

ART. 10.

» Vrije personen en slaven, welke de » ontvlugting van eenen slaaf uit de Ko» lonie door aanhouding van denzelven » verijdelen, of door ontdekking aan de » bevoegde autoriteit van eenige pogingen » van slaven tot ontvlugting uit de Kolo» nie weten te verijdelen, met dit gevolg, » dat de schuldigen in handen der Politie » geraken, zullen, hetzij met premiën van » ten minsten *Honderd* Guldens voor ie» deren vlugteling, hetzij ook, wat slaven » betreft, in bijzondere gevallen door het » Gouvernement met vrijdom worden » begiftigd en zulks tegen schadeloosstelling » aan den eigenaar.

ART. 11.

» Door vorenstaande bepalingen wordt » geenzins gederogeerd aan de Publicatie » van 5/6 December 1828 (C. B. sub No. 3) » en andere verordeningen, houdende » strafbepalingen tegen het wegloopen van » slaven *binnen* de Kolonie.

§ II.

Voor zoo verre, bij de uitvaardiging der voorschrevene wetsbepalingen in de overige [illegible] aanleiding der wijzigingen van art. 1 en 2, in de daarvoor vatbare gevallen, door den Regter ook op die beklaagden eene minder straf, dan de eerst bij die artikelen vastgestelde straffen van toepassing mogen worden gemaakt.

§ III.

Deze strafwet zal van den dag haarer afkondiging in de overige gedeelten der Kolonie ook aldaar [illegible] zijn.

En opdat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geplaatst.

Aldus gearresteerd alhier [illegible] dezer 1sten Mei 1838 [illegible] regering.

F. L. VAN [illegible]

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie,

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Gepubliceerd alhier aan *Paramaribo*, den [illegible] 1838.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 8 Mei 1838.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, is bij Gouvernements Order van heden, No. 135, tot Tweede LUITENANT bij de Kompagnie Koloniale Gardes van *Suriname* benoemd en aangesteld, de Adjudant Onderofficier [illegible] deszelfs Standg. CARL ERNST [illegible]

De Kapitein Adjudant,

R. H. ESSER.

Militair Bureau.

Den 10 Mei 1838.

Nademaal aan den Heer Luitenant Kolonel P. BALFOUR VAN BURLEIGH verlof verleend is, tot het doen eener reis naar Nederland; zoo heeft Zijne Excellentie de Gouverneur Generaal bij Gouvernements-Order van den 9den dezer, No. 138 bepaald, dat gedurende de afwezigheid uit deze Kolonie van voormelden Hoofdofficier de functien van *Garnisoens* en *Plaatselijken Kommandant te Paramaribo*, door den Heer Majoor titulair J. SCHEELE, en die van *Kommandant van het Bataljon Jagers No. 27*, door den Heer Kapitein G. VAN DEN HEUVEL, zullen worden waargenomen.

De Kapitein Adjudant,

R. H. ESSER.

Mengelingen.

DE VROK EENER VROUW.

(VERVOLG VAN ONS VORIG No.)

Miss Helena en Paulus Lambert waren weldra eens. Een gemeenschappelijk vriend bepaalde in der minne de som, die aan de eischer zou worden uitgekeerd; wanneer de geld vóór haar kwam te overlijden. Overigens waren de geldzaken weldra geregeld. Vol verwachting zag Miss Helena den staat des huwelijks van haren bruidegom aan, zoo als hij zijne papieren, en vond alle wettelijke voorwaarden, die haar Notaris wou nemen gebeel in orde. Toen zij eenmaal Mistriss Lambert was, ging zij voort met alles te zien door de oogen van den man, wiens naam te dragen haar hoogmoed streelde. Van zijnen kant, scheen Lambert zich niets te veel voorgenomen te hebben, dat hem in het bezit van Miss Helena's bouw wachtte. De grootsche orde die er in zijn huis, en zijne verstandige wederhelft bestuurde alles met even veel kiesheid als goeden smaak; zij was mild, maar 't pas had, doch altoos verkwistend.

Toen er een schijn mijzelfs van voet tot hoofd veranderde, ging voor den rijken koopman binnenliep, had Mevrouw Lambert een luisterrijk feest te geven, dan verscheen zij in haar prachtgewaad. Op zekeren middag, dat zij van hare kamer kwam, schitterend uitgedost en met de statige houding, die eene vrouw van haar stand en die gelukkige omstandigheden, een gaarne aanneemt, trad zij in de zaal, waar de gasten reeds verzameld waren, en sprak tot een harer bedienden: „Ik moet mijnen dagboekschrijver spreken, zoo dra hij u niet lang ophouden; kom binnen, alsdan het belieft, dan moet onze acte onderteekend worden. Ik zal u wel zeggen, waarom de wet vordert, dat er twee handteekening onder staan; doch gij zult dat van zelve begrijpen, als gij de inleiding hoort, door Mijnheer opgesteld."

Een man in 't zwart gekleed, stamelde deze woorden, en begon zijn *proza* te prevelen in hanepootjes.

„Ik ondergeteekende, Helena Willis, zuster Lambert en, wij, en ongedwongen in mijne handelingen verklaar bij deze, —"

„Mijnheer," sprak hij, den zwartrok in de rede vallende, „gemerkt dat Mijnheer Lambert mijne handteekening verlangt, ik verklaar hem over zijne bekwaamheid en eerlijkheid dank op al uwe stadhuiswoorden; onze gasten wachten ons, waar moet ik teekenen?"

Haar Mevrouw

Zij neemt de pen en teekent haren naam, keert zich vervolgens tot haren man en zegt: „Ik meende niet te lang wachten wanneer men u straks komt zeggen, dat de tafel gedekt is, doe spreekwoordelijk Mijnheer Lambert, opgetogen, er gaat als naar gewoonte de gasten vervelenden op 't feest, dat dien avond niet traag was, met tafelte (ook bevatte maal en een gedeelte van den nacht duurden genoegen.

De gasten waren meestal mannen, eer Mevrouw Lambert een paar heeren sprekende had, die zij reeds gehoord had, zij had zekerheids gehoord, toen zij vertrok, met de deur naderde, een haag van een bedrieglijken schijn, doch die, ten laatste, door hunne eigen' berekeningen of door knaphandiger' reekenaars misleid, zich, ten slotte van de hunne kunstgrepen, aan lager wal zien gebracht. Mevrouw Lambert had eene acte onderteekend, die haar van al hare regten op de bedoelde uitkeering beroofde, en het kapitaal door haar ingebragt, verantwoordelijk stelde voor de laatste handelsspeculatie van haren man. Deze man, zoo vroolijk, zoo ernstig, zoo hoofdrepstig, had reeds eenmaal zijne schuldeischers te vreden gesteld door een eerste huwelijk, het tweede was weêr niet anders geweest, dan eene nieuwe hulpbron, om 't spel van zijn' gewaanden rijkdom voort te zetten. Mevrouw Lambert ontdekte te gelijkertijd, dat zij het offer van een' huichelaar was geworden, en dat zij tot armoede was gebragt.

— „Ik kan de vernedering en den rampspoed dragen," riep zij uit, „doch die booswicht moet mij nooit weêr onder de oogen komen!"

Nederig en lafhartig na zijnen val, had de bankroetier zich aan hare voeten geworpen, om ootmoedig bekentenis van schuld te doen; doch zij keerde zich met verachting om, en liet hem liggen, voornemens, om niet eens te vragen, waar hij zou gaan leven en sterven: want hij bezat niets meer, en zoo groot was het aantal zijner slagoffers, dat hij geen kans meer zag, om er nog nieuwe bij te voegen.

— „Ik zal uwe dienstknecht zijn," sprak hij, „ik zal het verachtelijkste werk voor u verrigten, om u mijne liefde en mijn beroun te toonen."

— „Uwe liefde" hernam Helena, „die is mij te wel gebleken; verwijder u, Mijnheer! waant gij slechts arm en zwak, ik zou met uw ongeluk begaan zijn; doch laag en kruipend boezemt gij mij geenerlei mededoogen in. Ontsla mij van uwe tegenwoordigheid."

Mevrouw Lambert nam de wijk naar een naauw donker straatje van de voorstad, waar niets anders dan armen woonden.

— „Wees gegroet," sprak zij, schamele woning, waar mij ten minste de aanblik van onbekend te blijven, weest gegroet, gij ellendige rietendak, eenvoudige deur, gepleisterde muur en steenen vloer: weest gegroet mijne nieuwe buren wier lot ik benijd: want de gewoonte heeft u gemeenzaam gemaakt, u den minste, met dit oord, waar ik mij vreemd geene walging van uwe sobere en ongezonde spijzen, uwe menuwen trillen niet van schrik, zoo als de mijne, wanneer gij die onkiesche woorden, die gemeene uitdrukkingen, die vloeken hoort, waar ik van heef. Doch door den tijd zal ik mij wellig gewennen aan dat alles, aan uwe slordelooze straatdeugden, die ik niet te minachten heb, dan die twistgierigheid, waar gij van getuigt, dan die twisten, en kuiperijen, den menschen onteeren. Ja, mijn hoofd is hard, maar harder nog zou 't mij vallen met een man te huizen, dien ik verachtte. Die bezadigde huichelaar! Wie had dan den schijnheiligen bedrieger gezocht onder dat mom van ernst, onder die grijze haren? Wanneer de zee kookt en bruist, de golven klotsen, zal de zeeman, verwittigd van 't gevaar, met haast de kust ontwijken; doch wanneer ons niets op 't dreigend onweêr wijst en de stille vloed, als deelende in 't gerucht, en klip en hoek verheelt, zacht vloeit bij 't schemerlicht, waarop zich onverhoeds te bersten stijgt."

Deze waren de treurige overdenkingen van Mevrouw Lambert, verfoeijelijke tijden, die rampzalige vrouw afstaan moet, doch hier nog op haar geduld en haren moed, zij veel minder te beklagen, dan de bewerkers van haren ondergang, die geen ambacht geleerd hebbende, zich welhaast gedoemd zagen tot een zwervend leven, zonder huisdak en vaak ook zonder brood.

Reeds eenige maanden had Helena van de wereld vergeten, in die stille afzondering doorgebragt, toen een van hare ooms, van moeders zijde, die haar niet uit het oog had verloren, hare gesteldheid bevonderde, haar bij zich riep, en haar zijnen bijstand bood, waar zij niet om had willen vragen. 't Was een spaarzaam en rijk man, wiens hoofdgeaardheid, meer dan eene overeenkomst had met die hare; hij was weduwnaar, zonder kinderen, en toen hij hare plasma kwam te overlijden, vermaakte hij zijn ganschen eigendom aan zijne nicht, nadat hij alle mogelijke voorzorgen had genomen, om er haar het onvervreemdbaar genot van te verzekeren.

Mistriss Helena Willis hervatte nu hare leefwijze als oude vrijster, zij kon zich op nieuw toewijden aan hare loffelijke neigingen, en hare strenge deugden. Hare inkomsten waren meer dan toereikend voor al hare behoeften; het overschot besteedde zij aan weldaden, die zij bij voorkeur den bijzittende armen bewees; zij ging de nooddruftige lijders en treurende bezoeken; want zij stelde er prijs op, om te weten, aan wie zij hare aalmoezen uitreikte. Meestal bereidde zij met eigen' hand de versterkende spijzen, die zij voor de zieken bestemde, en schreef hun de middelen voor, tot hun herstel. De ongelukkige gehawede vrouwen, waren altijd zeker, dat zij gunstig gehoor bij haar vonden; en tegenover deze toonde zij zich dubbelt belangstellend; doch dikwerf dacht zij met bitterheid bij zich zelve: ik ontmoet er toch geen eene, die zulk een eerloos, laaghartig, verfoeijelijk man heeft als de mijne was."

(Het Vervolg hierna.)

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 6den dezer, de Nederlandsche Schoener *Dolphyn*, Kapt. K. Ellart, van Cornie, hebbende 3 dagen reis; Passagiers de Heeren G. Banks en S. van Thol en 1 Bediende.

Idem, de Engelsche Schoener *Fan Fan*, Kapt. F. W. Lens, van Demerary, hebbende 7 dagen reis: Passagiers: de Heeren M. van Dijk en T. Soesman.

Advertentiën.

Aanstaande Zaterdag den 12den dezer, des morgens ten *zes* uren, zal de gewone Exercitie met de Brandspuiten plaats vinden.

Paramaribo, den 8 Mei 1838.

De Opperbrandmeesters,

H. G. ROUX.

SURINAAMSCHE MAATSCHAPPIJ VAN WELDADIGHEID.

Het HOOFD-BESTUUR dezer Maatschappij het houden [illegible] bare Vergadering tot het doen [illegible] over den jare 1837, hebbende vastgesteld op HEDEN den 11den dezer, beeft de eerder kennisse van het algemeen en van derzelver Leden in het bijzonder te brengen, dat deze Vergadering zal plaats hebben [illegible] *des namiddags ten vier uren*, in het [illegible] der *Evangelisch Lutherse Gemeente* alhier.

Het HOOFD-BESTUUR voornoemd, noodigt zoo wel de Leden dezer Maatschappij als de overige Ingezetenen dezer plaats ten vriendelijkste uit de Vergadering bij te wonen, en door eene talrijke opkomst den luister dier plegtigheid te verhoogen.

Paramaribo, den 11 Mei 1838.

De Algemeene Secretaris,

F. VOS.

(10662) De ondergeteekende zal, ingevolge bekomene Autorisatie van het Geregt hof alhier, ten overstaande van J. H. REIJE, voor uit, op Zaturdagmiddag den 12den dezer, des namiddags om *vier* uren, ten huize van den Vendumeester M. A. KEIZER, publiek *verhuren*:

HUIZEN en *SLAVEN* (waaronder een zeker *Metzelaarsgezel*) en een *TENTVAARTUIG*, aankomende den Boedel wijlen den Heer JAN LOUIS STUGER, volgens condition, ter visie liggende ten kantore der Gezworen Klerken alhier.

Paramaribo, den [illegible] Mei 1838.

E. [illegible] STUGER qq.

(10676) De ondergeteekende roept bij deze, een ieder alhier, die iets te vorderen hebben van de Overledene JULIANNA LEA van BAAK, zich bij hem te vervoegen.

W. JEACKSON.

(10663) De Minderjarige J. J. HEWITT verkl[illegible]

(10638) De Minderjarige C. FERRIER verkl[illegible]

Ter Drukkerij van F. C. S. & C. CAMPS.